

Onze eigen ouders

Wij hadden thuis acht kinderen, 4 jongens en 4 meisjes. Ook was er nog de moeder en de zuster van mijn vader bij ons. Voeger waren er nog geen bejaardenhuizen en ook geen steun of bijstand. Dus een oude vader of moeder werd opgenomen in het gezin van een der getrouwde kinderen en dat was niet altijd zo leuk. Uitgeroerd waren we dus met 12 personen. Het leek wel een bijenkorf. Mijn vader zal wel veel moeite hebben gehad om het hoofd boven water te houden en ook goed goed te brengen. Maar wij waren nog te klein om dit te begrijpen en zo zal het met u ^{ook} het geval zijn geweest. Maar toen wij ouder werden, stonden er zelf ook kinderen tegen, gingen wij zelf onderhouden, wat het dikwijls moeilijk is, kinderen groot te brengen en gingen wij beter begrijpen, wat onze ouders voor ons gedaan hadden, en daardoor steeg onze achting en liefde voor hen.

Ik kan dat ook merken, als getrouwde kinderen, dikwijls vergezeld van kleine kinderen, bij hun oude vader of moeder hier of bezoek komen. Ik ben dan dikwijls getuige van een zeer hartelijke ontvangst, welke meestal gepaard gaat met een klein geschenkje. Ik zie dit graag. Ik zou alle getrouwde kinderen willen aanraden, heel dikwijls de Martel te bezoeken, want er doet uw ouders een zeer groot genoegen mee en ik zie graag dankbare kinderen en gelukkige ouders.

Manuscript van Adrianus voor publikatie in de huiskrant van verzorgingshuis “De Mantel”,
1976